

Mariehaven i Ansager

Og hvor ligger så Ansager, vil mange nok spørge – og jo – det ligger vel i det, man nu kalder ”udkantsdanmark” – og så langt ude, at selv Jan Gintberg ikke har været på besøg der i sine fjernsynsudsendelser. Det er ellers nok et besøg værd.

■ Tekst og foto: Jan Hesselberg

Årsagen til at turen gik til den lille landsby Ansager nær ved Varde var, at programmet ”Sommersang i Mariehaven” på Kanal Charlie har vakt min nysgerrighed. Her har kunstneren Helge Engelbrecht, og hans musikalske ”Neighbours”, kendte danske sangere på besøg i Mariehaven. Det er selve Mariehavens scene, der er direkte årsag til at kursen er sat mod Ansager.

Tømrermesterens grund

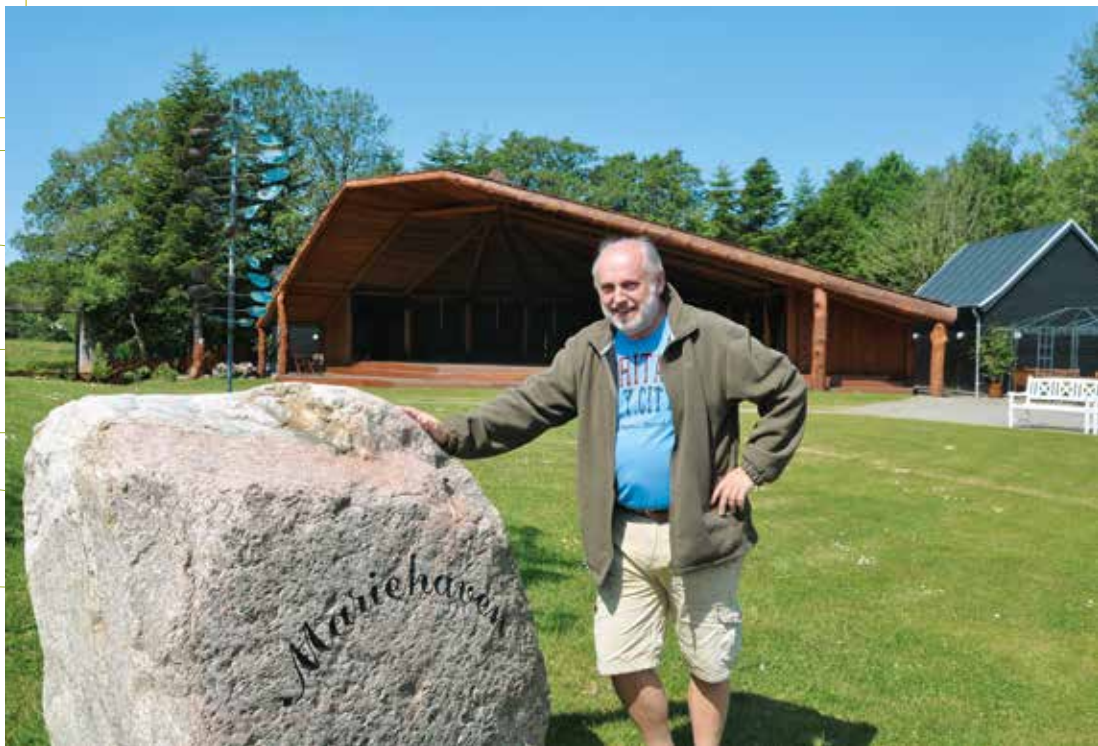
Stedet er oprindeligt blot et markstykke der hørte til familien Engelbrechts bolig. Boligen har tidligere været Helges svigerforældres hus

og tømrerværksted, men det er nu ikke boligen, der er centrum for denne artikel – men derimod den scene, hvorfra sommersangen breder sig ud over de knap 2.000 gæster i Mariehaven. Scenen er kæmpestor og udført i træ, og med store massive træstammer som bærer loftet over scenen. Det er denne scene, der er direkte årsag til, at kursen var sat mod Ansager.

Vel ankommet til Mariehaven kommer en smilende Helge Engelbrecht mig i møde, og inden jeg når at sige andet end tak fordi Helge ville tage sig tid, er jeg hvirvlet ind i en spændende fortælling om stedets udvikling, til det det er i dag.

Ansager

Helge Engelbrecht byder velkommen til Mariehaven hen over sommeren med "Sommersang fra Mariehaven".

Helge er gift med Marie – deraf navnet Mariehaven – men kalder hende dog altid for "Rie", og familien bor nu i Ries forældres hus – en tømrerforretning, hvor Ries far gennem mange år var den lokale tømrermester. Gennem en lind strøm af "knopskydninger" af tilbygninger og lagerrum og køb af naboejendom, har stedet forvandlet sig til et multikulturelt samlingspunkt, hvor foredrag, malerkunst, litteratur og selvfølgelig musikken har skabt et – ja man må næsten kalde det et paradoks i debatten om "udkantsdanmark" og affolkningen af landsbyerne.

Siden Helge for fem år siden fik stablet projektet med Mariehaven på benene, fik lokale kræfter med på ideen – og de sammen havde de kreative evner til nytænkning, og drivkraft til at gennemføre det, mange andre ville have anset for umuligt – er Ansager nu et sted, der sommeren igennem valfarter til. Hvad enten det er til "Sommersang i Mariehaven" eller til et af de mange andre arrangementer med foredrag, musikcafe og så videre.

Helge nævner også, at når der er samlet et par tusinde mennesker i Mariehaven, har de lokale overnatningsmuligheder for længst måtte melde "optaget", så de fleste gårde omkring Ansager har nu etableret "Bed and Breakfast". Og den lokale slagter laver stort buffetbord til 2.000 mennesker. Ansager er med andre ord et lille landsbysamfund, der ligesom humlebien ikke ved, at den ikke kan flyve, men bare gør det.

Konstruktionen

Det var som sagt scenen, der var årsagen til turen. Mægtige hele stammer i Douglasgran – hentet fra nærområdets flotte skove og forankret i to meter dybe betonfundamenter – danner skelettet. Gennem

En stamme der hviler på to stammer, der har fæste i to meter dybt betonfundament bærer taget, der er Douglasplanker lagt klink på klink.

Nabohuset blev købt til, og er nu indrettet med værelser på 1. salen og et industrikøkken nede – fra 1. salens terrasse har man et godt kig ud over plænen og scenen – der har vist også været en brolægger ind over undervejs med en del belægningssten.

en såre enkel konstruktion svæver de lange stammer ud mod publikum, og danner et tag helt uden generende støtter eller andet, så publikum har hele scenen i et direkte kig. Scenens gulv er brædder – også Douglasgran fra nærområdet.

Ideen til scenen havde længe tumlet rundt i Helges hoved, men det var først da han, under en lokal sammenkomst, kom til at sidde ved siden af "Ole Opfinder" – Ole Horsager som er lokal smed – at ideen tog fart. Sådant en scene kunne Ole godt lave, og flere servietter blev tegnet fulde den aften. Efterfølgende blev der tegnet og beregnet lidt mere på vanlig vis, og snart var Helge så sikker på projektet, at Ole fik grønt lys.

Det er altså ikke en tømrermester, der har lavet denne scene, men en smed. Ene mand. Her tænkte jeg "kan det mon nu passe"? – så jeg spurgte flere gange Helge undervejs, om det var Ole alene – og det var det, forsikrede Helge. Ganske vist med lidt hjælp fra diverse

maskiner og en teleskoplæsser. Humlebien igen. I Ansager går man altså i gang med krum hals, har jeg nu lært.

Mobilt partytelt

1.500 klapstole til publikum er stillet op på en svagt stigende græsplæne – jord er der nok af på de kanter, så Helge fik skaffet jord og planeret – så alle har godt udsyn.

Bag de mange klapstole står et stort telt med to master – også et eksempel på den kreativitet der hersker i Ansager. Den lokale idrætsforening, en virksomhedsejer og Mariehaven deles om teltet, der er udtænkt, så det kan flyttes på to timer. Igen tænkte jeg, at det kan da vist ikke passe. Men jo – teltet er specialfremstillet af et sejlmagerfirma med de to store træmaster – i limtræ og let koniske ligesom de mange træpæle i teltets kant. Både de to master og alle træpæle står i støbte fundamenter. Når teltet skal flyttes, firer man dugen ned – fjerner master og pæle – og kører det på vogne hen til et af de to andre steder i byen, hvor der er støbt tilsvarende fundamenter. Ret genialt at byen på den måde har et stort mobilt partytelt.

Plads til en morfar

Langs den ene side af grunden klukker et åløb. Her har Helge fået renoveret en bådebro i træ, så man kan sidde i magelige stole og både nyde vandets rislen og høre musikken.

Helge har undervejs haft lidt problemer med tilladelser, og Natur- og Miljøklagenævnet har netop været på besøg, og har truffet en snæver afgørelse angående bådebroen – en afgørelse der ikke faldt ud til Helges fordel. Fem af nævnets ti medlemmer mente, at der var

Det fører en masse med sig, at ville holde en koncert i det fri – her den ene træbygning, der bl.a. rummer 1.500 klapstole – Ole Opfinder har været på spil igen med ophængningen.

Tæ

Terrassen langs åløbet har givet Helge problemer med kommunen, men Helge regner med at det snart er løst. I baggrunden det store telt der også rummer tilskuerpladser og buffet.

tale om en bagatel, mens de øvrige fem – med formandens stemme som afgørende – mente det modsatte. Så lige pt. er bådebroen ikke godkendt.

Bag teltet og tæt ved åløbet opstiller Helge 60 liggestole hver gang der er musikdag. Og musikdag er ment bogstaveligt, for programmet løber fra kl. 11 til kl. 20. Liggestolene er til de ældre, så de kan få en lille morfar undervejs. Hvis alle liggestole er optaget, gælder reglen, at man kan "vippe" den person af stolen der ligger der, hvis man selv er ældre. Sådant er der en mangfoldighed af pudsige detaljer hos Helge.

Foreningen Ansager Byudvikling har denne sommer, i samarbejde med Varde Kommune, præsenteret byens udviklingsplan frem mod 2018. Planen rummer ikke mindre end toogtyve projekter. Et af projekterne er bl.a. at udvide Mariehaven og gøre den til hele byens have.

Det var en utrolig flot oplevelse at se hvordan et lokalsamfund kan trives og vokse, og at nogle få ildsjæle kan skabe så megen aktivitet. Ideer er der nok af. Mariehaven er ikke enkeltstående, men et led i en kæde der til stadighed udbygges. ■

Og koniske stolper holder dugen spændt ud hele vejen rundt – kan i følge Helge flyttes på to timer.

To store træmaster holder teltdugen oppe

Se mere